

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne

Redactor : Antonia Constantinescu

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN

In franci francezi

FRANTA	FRF 200
EUROPA	FRF 250
Cu avionul :	
AFRICA	FRF 300
AMERICA DE NORD	FRF 300
ISRAEL	FRF 300
AMERICE DE SUD	FRF 350
AUSTRALIA	FRF 350

In alte valute tariful este majorat pentru acoperirea cheltuielilor bancare :

DM 100	- Fr. Elv. 90 - L St. 25
FRF 300	USD 45 sau echivalent
FRF 300	USD 45 sau CAD 53
FRF 300	SHEKEL 2560
FRF 350	USD 51 sau echivalent
FRF 350	DOL. AUSTRALIENI 60

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France
Téléphone : (33-1) 46.02.05.40 - Téléx 270152F

Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

NUMARUL 48

22 noiembrie 1985

PASTORALA BISERICII ORTODOXE DIN PARIS

La șase luni după alegerea sa ca superior al Bisericii Ortodoxe Române din Paris, de către Adunarea Generală a Bisericii, părintele Mihai CONSTANDACHE a trimis credincioșilor o scrisoare din care puțicăm extrasele care definesc poziția Bisericii românilor liberi față de Patriarhia și regimul din RSR.

...În cei aproape 20 de ani de când mă găsesc la Paris - și cu deosebire din 1978, cind am fost învrednicit de slujirea ca preot - am avut timpul să cunoasc diversitatea problemelor care se pot pune. La împlinirea chemării sacerdotale se adaugă greutățile incerte vieții noastre în Diasporă, departe de Biserica și Neamul din care ne tragem, în condițiile unei lumi în continuă schimbare și căutare de echilibru.

În "Biserica Mamă" - pentru a folosi expresia ce își se repetă mereu - nu ne putem pune nădejdea. Cu regret și tristețe constatăm numai că preocupările Sinodului de la București sunt departe de așteptările noastre; pretenția unei jurisdicții asupra " tuturor comunităților ortodoxe românești a românilor ortodocși din afara", aplicată în relațiile cu noi, nu poate fi acceptată și nu este de natură să favorizeze vreo apropiere.

Suntem oameni liberi și este inadmisibil să fim reduși la nivelul de subordonare necondiționată, sub controlul unor autorități administrative-bisericești supuse celor ce au interes în dereglerarea oricăror forme de trăire și organizare bisericească.

Prin poziția noastră și prin trecutul nostru, suntem Biserica Română. Simbol românesc și al Ortodoxiei românești în Europa Occidentală, Biserica de la Paris nu va accepta niciodată să i se impună condiții și soluții gata făcute, fără să se țină seama nici de condiția noastră de oameni liberi - trăind în Franța, țară liberă, nici de voința celor interesați, nici de rînduiala canonica pe care, din motivele pe care le cunoaștem, autoritățile bisericești din țară nu le respectă.

Problema dialogului cu autoritățile civile-țee nu se poate pune. Opoziția noastră față de ateism rămîne fundamentală: noi credem în Dumnezeu și trăim, fiecare după puterile noastre, credință și tradițiile noastre creștinești. Nu putem avea nimic comun cu cei care și propun în mod deschis lichidarea oricărora forme de manifestare a sentimentului religios, tolerarea și asocierea Bisericii din țară servind imprimarea acestui program.

Cadrul general al poziției noastre fiind precizat, care sunt preocupările și perspectivele noastre de viitor?

În trăire și organizare Bisericii Ortodoxe ne găsim în fața unor adeveruri și reguli fundamentale. Stabilite încă în vremea apostolică, confirmate și întărite de Sinoadele Ecumenice și de Sfîntii Părinți, nu putem face abstracție de aceste realități fără riscul de a ne pierde identitatea de creștini ortodocși.

La acest tezaur comun al Ortodoxiei se adaugă tradițiile noastre specific românești, expresie a temperamentului neamului din care ne tragem, dar avându-si mereu temelia în Tradiția Ortodoxiei Universale.

In acest cadru canonico-spiritual,

de două ori milenar, s-a situat tot lucrul bun făcut pînă acum prin buna chivernisire a părintelui V. BOLDEANU, cu voință, sacrificiu și lucrarea comună a românilor din afara Țării Românești. Lucrul început cu ani în urmă trebuie continuat și consolidat în același cadru și în aceeași ordine.

Aceasta înseamnă că prima noastră preocupare rămîne și pe viitor trăirea credinței noastre strămoșesti, în respectul Tradiției Ortodoxe și al tradițiilor românești.

Al doilea imperativ, la fel de însemnat ca și cel dintîi, rămîne dragostea și slujirea neamului din care ne tragem și a idealurilor naționale de care fiecare din noi este însusit, oricare ar fi chemarea destinului pe care-l purtăm.

Dar dacă în ceea ce privește trăirea spirituală și organizarea vietii bisericești nu putem să nu fim de acord, slujirea celui de al doilea ideal poate lăsa aspecte difeite. Curente de gîndire, de sensibilități și orientări diferite, au existat și vor exista mereu. Este cu totul normal și bine să fie așa, ținînd seama de condițiile de libertate în care trăim. În ultimă analiză, divergențele ce se pot manifesta pe acest plan pot fi în mod permanent transformate în convergențe, fiind animații de același ideal comun. Numai în acest fel vom putea ajunge la acea unitate în diversitate pe care toți o căutăm, o dorim și o cerem.

În acest context, ținînd seama de specificul și cadrul bine precizat al misiunii sale, Biserica își va aduce în totdeauna prinosul ei de slujire, așa cum a înțeles să o facă de-a lungul întregii istorii zbuciumate a neamului nostru.

Cu atît mai mult astăzi, Biserica nu poate și nu va rămîne indiferentă în fața responsabilităților ce-i revin și care depind de ea.

Rămîne de doritorie ei să spună în continuare adevarul, să nu fie și nici să apară complice a situațiilor care lezează luna și drepturile fundamentale ale omului, să-și exprime solidaritatea creștină cu cei care suferă pe nedrept.

ZIUA DETINUTULUI POLITIC DIN ROMÂNIA

O GEOGRAFIE CARCERALĂ

(Intervenția lui Dinu ZAMFIRESCU la manifestarea comemorativă de la 9 noiembrie 1985)

La comemorarea Zilei Dejinutului Politic din România (8 Noiembrie), nu poate fi uitată soarta acelora aflați pe pământurile din totdeauna românești ale Basarabiei și Bucovinei de nord.

Din știrile care sosesc pînă la noi, situația acestor două provincii nu face, din păcate, excepție de la condiția intregului populației sovietice.

Încă de la invadarea lor, din 1940, deportările, asasinatele și internările n'au contenit decât în cei patru ani că au fost reintegrate României. Astăzi, punind cap la cap cele ce ne parvin de acolo, am reușit să stabili cu destulă precizie datele acestui univers concentraționar. Astfel, la Cernăuți, pe actuala stradă Sevcenco, colț cu strada Armatei Roșii, lîngă fostă catedrală catolică transformată în antrepozit, se află sediul și închisoarea specială a KGB-ului în care, în cele 94 de celule, se află, în permanență, între 200 și 300 de deținuți politici. Tot la Cernăuți, pe colina care domină actualul monunent al "liberării Bucovinei de "imperialiștii români", se află o mare contrucție în formă de cruce, cu intrarea pe strada Kotliar, care este penitenciarul orașului și al regiunii. El adăpostește cam 1 000 de deținuți politici. Mai aflăm în Bucovina și lagărul de la Storojinet, cu 800 deținuți. Cum Bucovina de nord a fost integrată Ucrainei sovietice, pe alți deținuți basarabeni și bucovineni li găsim răspândiți în celelalte 125 de lagăre, 41 de închisori și 17 azile psihiatrice din această republică sovietică.

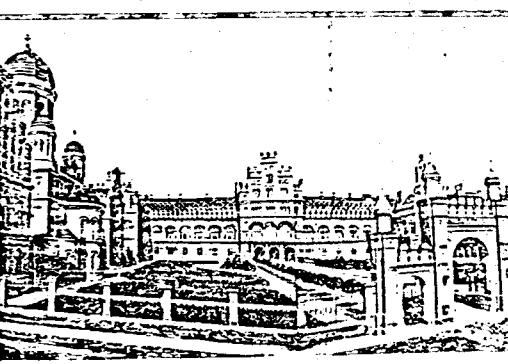
In Basarabia, insulele arhipelagului "GULAG" sunt răspândite pe toată întinderea ei. Chișinăul numără trei locuri de detenție. Închisoarea situată pe actuala stradă Kuzceninaia, unde se află 1 200 de deținuți. Apoi spitalul spiniatric, unde printre bolnavii mintali, sunt închiși basarabeni care au cerut revenirea provinciei la România, precum și unii membri ai diverselor culte care și-au manifestat public credința. În sfîrșit, un lagăr care cuprinde între 1 800 și 2 000 de deținuți politici afețita la lucrările de construcții din oraș.

Incepând din nordul Basarabiei, la Securenți, se află două lagăre, unul cu regim aşa zis normal, cu 800-900 de deținuți care lucrează în construcții sau în ateliere mecanice, celălalt, cu regim sever, unde 500-600 de deținuți politici muncesc în cariere de piatră.

La Soroca tot două lagăre. Cei 1 000 de deținuți din primul lucrează în construcții și în ateliere pentru industria locală, celălalt, cu regim sever, unde 600-700 de deținuți lucrează într-o uzină de superfosfați.

La Bronești, un imens lagăr cu regim sever adăpostește 6 000 de deținuți internați pentru opiniile lor politice și

(urmare în pag.6)

CERNĂUȚI, PALATUL METROPOLITAN
(Fotografie din 1936)

L → REFLECTOR ←

"NOI NU SINTEM UN CLUB DE DISCUȚII!"

La Plenara CC-ului, cu ochii făci pe text, NeCe a articulat, inconștient sau cincic, bilanțul celui mai dezastros cincinal 1981-1985, al cărui faliment se datorează investițiilor demente care an de an au absorbit și irosit milioane de eforturi de fiecare zi și fiecare oră. A repetat cifre și procentaje de creșteri pe care altii, mai puțin inconștient, dar tot atât de cinici le-au pregătit. Printre aceste cifre se află și enormitatea cum că veniturile au crescut cu 8% iar serviciile către populație cu 60%. Care or fi aceste servicii? Să-i duci pe oameni la muncă patriotică dinăunica, să le reduci căldura la 12 grade, lumina la 40 sau 25 de volți, să cufunzi orașele în beznă, să faci din străzi un sir de gropi și de tranșee, să lungești cozile pe măsura dispariției mărfurilor din magazine?

Ceea ce vor face în cincinalul viitor 1986-1990 și pînă în anul 2 000 sună tot atât de aberant.

Au mai vorbit și alții, adresindu-se și lui și ei. Cei care, acum un an, la Congresul al XIII-lea au omis-o pe dinșa nu mai sunt sau și-au completat discursul. Așa se învăță, la Plenarele CC-ului, bunele maniere!

Incepînd cu anul 1986 se va înnâsprî sistemul autoconducerei și autoaprovizionării: "în sensul că fiecare județ va ști, spre exemplu, în ce privește carne, cîte animale trebuie să tăie din fiecare specie, la greutatea stabilită și, în raport cu aceasta, să asigure și consumul de carne."

Am creat pentru Capitală un trust special care să administreze fondul de animale pentru producția de carne și, de asemenea, pentru producția de lapte, pentru producția de legume... Comitetul municipal de partid București are în subordinea lui acest trust, care este și în subordinea ministerului, deci o dublă subordonare. El are dreptul de control și de a lăua măsuri ca, în toate unitățile care trebuie să aprovizioneze Capitala, să se asigure tot ce este necesar."

Pentru datoria externă a descoperit un nou sistem de calcul:

"...avem în vedere numai soldul datoriei externe - ținînd seama că și noi avem de incasat o sumă importantă - acest sold reprezintă cca 4 miliarde de dolari, ceea ce nu ne mai creaază probleme deosebite și ne permite ca, într-o perioadă relativ scurtă, să lichidăm complet datoria externă."

Numai că cei care au datorii față de RSR - Vietnamul, Cuba, țările subdezvoltate din lumea a treia - nu au cu ce plăti și chiar dacă ne-ar datora cinci miliarde de dolari nu cu acești bani se pot plăti datorii față de Occident - de aceea se exportă hrana și produse esențiale din România.

Nici cu investițiile nu va fi mai bine - se menține rata de 30% din venitul național și în 1986! NeCe respinge orice idee de reformă:

"Trebuie să respingem cu toată hotărîrea unele teze ce se fac auzite ici-colo - și adevarat, nu la noi în țară, dar n-ăs putea spune că nu sunt și la noi unii care gîndesc poate așa, dar nu le enunță - privind o oarecare diminuare a rolului și importanței proprietății comune a oamenilor muncii și stimularea, sub o formă sau alta, a unor forme de proprietate particulară. Asemenea tendințe sau teze vin în totală contradicție cu principiile socialistice, cu faptul că poporul nostru a lichidat pentru totdeauna proprietatea capitalistică asupra mijloacelor de producție, asupra repartiției - și nu va mai admite în nici o imprejurare ca aceasta să se manifeste în România!"...

Dar partea cea mai vehementă a discursului îi privește pe proprii tovarăși:

"Sunt și manifestări de necinste, de ascundere a realității în fața partidului și statului. Asemenea stână de lucruri s-au

manifestat și în agricultură, începînd de la conducerea ministerului... Asemenea lucruri am întîlnit și la o serie de organe de partid și de stat din județe. Probabil unii prim-secretari vor lua cuvîntul și vor spune ei aceste lucruri... Dacă n-ă vor face ei, mă voi simți obligat, în timpul dictului, să intervin eu. Dar aş dori ca tovarășii respectivi să facă ei acest lucru, să vină în fața plenarei și să spună cum au acționat... Se pare că unii activiști consideră că, dacă au fost aleși în Comitetul Central sau în Comitetul Politic Executiv, pot să nu mai ia toate măsurile ca să se asigure aplicarea hotărîrilor de partid și de stat la locul lor de muncă... și fi ministrul sau în altă activitate de conducere înseamnă o răspundere mai mare dar și de a acționa cu și mai multă fermitate și exigență în îndeplinirea hotărîrilor, de a nu admite nici o încălcare și nici o abatere... Cei ce nu înțeleg singuri acest lucru, se pun în afara organelor de partid, a partidului însuși. Noi nu suntem un club de discuții..."

Stările de lucruri care s-au manifestat în această toamnă sunt inadmisibile. Am discutat aceste probleme cu toate județele, prin teleconferință, la care au participat o bună parte din membri Comitetului Central. Am spus mai mult la teleconferință dar doresc să subliniez și în plenară necesitatea de a pune cu desăvîrșire cap unor asemenea stări de lucruri...

Aceasta e o atitudine care nu corespunde cu calitatea de membru de partid și vom judeca lucrurile ca atare!... De altfel, la teleconferință am spus că voi face acest lucru, pentru că consider că ele sunt probleme foarte grave, care, în nici un fel, nu pot fi tolerate și admise în activitatea unui activist de partid!"

Teleconferință este un sistem de televiziune internă prin care NeCe își transmite indicațiile cînd și cum îi tună.

A fost evocată și problema naționalităților:

"De asemenea trebuie să combatem cu hotărîre orice manifestări șoviniste, naționaliste, rasiste. Să luăm o poziție fermă față de acțiunile cercurilor reacționare strâine, imperialiste, de renăștere a neofascismului, a revansismului, sub orice formă să ar manifesta și oriunde ar exista acest lucru!"

NECAZUL LUI ȘTEFAN ANDREI

Ministrul de Externe a fost mazilit. Fusese scos deja din conducerea PCR-ului, de cătăva vremi, cînd cineva apropiat de el rămăsesese în lumea liberă.

Nu s-au dat nici un fel de explicații, dar se știe că a intervenit cîteva zile după ce ziarele occidentale au relatat cazul Iuliei Jercan, logodnică profesorului francez Blandeau, căreia Securitatea îi refuză de ani de zile dreptul de a pleca din RSR. La capătul răbdării, Iulia Jercan a făcut 52 de zile de greva foamei (în septembrie-octombrie). Cum presa internațională să sesizează și să-a intervenit chiar la nivel guvernamental, tatăl fetei - care îi dăduse consumămintul să se căsătorescă, a fost determinat să și-l retragă și, fapt cu totul neobișnuit, a dat la București o conferință de presă în acest sens unde, firește, ziariștii de la Scînteia și România Liberă n-au fost invitați... Ziariștii străini au remarcat faptul că Ștefan Andrei promisișe personal și de multă vreme dilui Cheysson - fostul ministru de externe al Franței - , că va rezolva cazul. Nu l-a rezolvat, în schimb a "rezolvat" Ceaușescu cazul lui Ștefan Andrei.

Cit despre Iulia Jercan, logodnicul ei n-a mai putut lua legătura telefonocă cu ea.

ABONATI-VĂ LA LUPTA

MARE FORFOTĂ

Responsabilul planificării RDG a fost la București, primit de Ceaușescu, Ștefan Bîrlea care conduce planificarea în RSR și de Ion Ceaușescu, prim vicepreședinte și ministru de Stat al planificării RSR. Concomitent, Dăscălescu, primul ministru, a făcut un du-te vino la Varșovia pentru armonizarea schimburilor comerciale cu Polonia pe viitorul cincinal 1986-1990. Tot pentru a discuta despre schimburile economice a venit la București, în 4 noiembrie, Milka Planint, președinta Consiliului executiv federal jugoslov, întărâtă de ministru federal al comerțului exterior. Ceea ce caracterizează cele 3 țări este că sunt toate trei în faliment. Datoria externă a Poloniei este de 27 miliarde de dolari, cea a Jugoslaviei este de 21 de miliarde de dolari. Cu mult mai mult decît RSR-ul care are doar 7 miliarde de dolari datorie - de trei ori mai puțin ca sîrbii!

Dacă însă sîrbii o duc mai bine, polonezii mai puțin, noi murim de foame și de frig. Sîrbii au și libertatea de a pleca în Apus să lucreze, circa 600 000 sunt în vest și s-ar părea că întreprinderile și persoanele particulare din Jugoslavia au conturi în străinătate de aproape 19 miliarde de dolari. La noi, afară de clica Ceaușescu n-are nimic nici cu ce să-și plătească un timbru postal. Chiar și Polonia, cu tot regimul militar impus de Jaruzelski, o duce mai bine decît România.

... SI O POZĂ!

La sfîrșitul vizitei, tovarășa Milka l-a întîlnit pe tovarășul. Cum însă, în ajun, N.C. Munteanu, de la Europa Liberă, se mirase că nu mai văzuse din 24 octombrie poza celui mai conducător în Scînteia, ziarul a publicat o poză cu Milka și Niculae în jîlșuri, privind spre fotograf. El cam semăna cu un manechin dar cine mai poate spune că presa din RSR nu ține seamă de ce spun românii din refugiu?

OLANDEZII NU SUNT CHIAR ATIT DE ... ZBURĂTORI!

Ceaușescu l-a primit și pe ministru de finanțe al Olandei, într-o "atmosferă cordială", dar nu fără probleme. În 1983, schimburile comerciale cu Olanda reprezentau 1,5% din totalul comerțului exterior al RSR-ului, însă exporturile RSR erau de 3,5 ori mai ridicate decît importurile și serveau la plată altor datorii. Sistemul nu convine așa de mult olandezilor care, cu o lungă tradiție de negustori, sunt gata să cumpere dar înțeleg să-și și vindă marfa. Comerț în sens unic le place mai putin.

PETROLUL ȘI PRIETENIA

Forajele submarine făcute în căutarea petrolului au fost prezentate multă vreme ca una din speranțele industriei petrochimice din RSR care avea o capacitate de prelucrare de 30 de milioane de tone anual și nu prelucra decît jumătate, petroli importat fiind prea costisitor.

Aflăm de la Radio Moscova că la Simferopol a avut loc o "reuniune de prietenie sovieto-română" în care s-a vorbit de colaborarea pentru căutarea și exportarea rezervelor de petroli și gaze în partea de vest a Mării Negre, în limitele platformelor continentale ale URSS-ului și României. Platforma continentală se situează în largul Basarabiei, la Gurile Dunării și în Dobrogea - toate teritorii românești. Dacă în afara petrolului din largul Basarabiei "colaborarea" cu URSS mai implică și împărtirea petrolului extras din largul Dobrogei nu va rămîne mare lucru pentru petrochimia românească.

Participarea sovietică constă în 7 vase din Crimeea care ajută la plasarea pe fundul Mării Negre a unei conduce de 70 de km care leagă stația de foraj Lebedea, de țărmul românesc.

L > REFLECTOR <

IN DOUĂ SCHIMBURI

"Acum cînd practic, în sămîr, fările sunt terminate și culesul recoltei este pe sfîrșite... executind în timpul optim și la un înalt nivel calitativ arăturile adînci..." Frumos spus, dar cum stăm cu însămînăriile practic terminate cînd recolta este pe sfîrșite? Parcă ar trebui terminată recolta și însămînăriile după aceea.

Depinde, bineînteleas, de produse. Cu cerealele s-a terminat. Dacă s-au recoltat într-adevăr 20 de milioane de tone cum afirmă cel mai agricultor, aceasta reprezintă 2/3 din cele 29,5 de milioane planificate! Dacă e mai puțin, e și mai rău. Din păcate, bilanțul nu este încheiat. Acuma, ceea ce nu merge este sfecla de zahăr. A crescut cu chiu cu vai, chiar sub secetă, dar nu vrea să se urnească spre fabrică. Si în plină perioadă de virf, un număr de fabrici funcționează sub capacitatea prevăzută, fiindcă nu le vine sfecla de pe câmp.

Cu arăturile adînci, pentru recolta viitoare sînt deja probleme. Arăturile ce trebuie terminate în octombrie au "anumite" întîrzieri și au fost prelungite pînă la 15 noiembrie. Pentru a le putea termina pînă la 15 noiembrie, s-a hotărît lucrarea în două schimburi. Anul trecut se vorbea de zi și noapte - ca la cărbune, unde de curînd s-au dublat echipele și s-a deteriorat calitatea. Dacă se ajunge la același rezultat cu arăturile și însămînăriile, nu vom mai avea la anu' nici cît anul acesta care a fost deja mult sub prevederi.

"FACTORUL ESENȚIAL..."

Secuiriștii nu sunt insensibili la osteoală altora. Dimpotrivă, dragostea de securist este nemărginită, deși are forme de expresie, mai osebite: în plenară, la MAI și prin telegăină. Ea se regăsește în formula "mult stimate și iubite tovarăș N.C....", (indrăgostit) "își exprimă și cu acest prilej dragostea și devotamentul nemărginit... pentru grija statomnică, neobosită pe care o acordăți zi de zi, în îndrumarea și sprijinirea organelor MAI, aceasta constituie factorul esențial al îndeplinirii... sarcinilor... ce ne revin în societate."

Dacă ar mai obosi puțin cu grija... am mai scăpa de factorul esențial!...

CU CAP, NU PE CAP!

Nu ajunge să predici mult oțel și cement pe cap de locuitor, cum se face în RSR, trebuie și folosite cu cap. La termocentrala Doicești "în zilele care au trecut din luna noiembrie am primit, în medie, 12 000 de tone de cărbune, completează șeful secției, iar în octombrie și mai puțin, adică o cantitate insuficientă pentru a asigura funcționarea continuă a agregatelor energetice și construirea stocului pentru iarnă care se ridică, deocamdată, doar la o treime din cît este stabilit. Aș dori să consemnată acest lucru nu doar că o constatăre, ci ca pe un apel călduros pe care îl adresăm minerilor de a ne sprijini cît mai mult..."

Puterea grupurilor energetice este diminuată în mod curent cu cîteva zeci de megawati din cauza puterii calorifice scăzute a cărbunelui. La aceasta se adaugă destul de frecvenți reduceri de capacitate generate de scoaterea din funcțiune a morilor pe cărbune, ale căror blindaje se deteriorăză sub acțiunea coruprilor metalice, lemoase și de ciment care "se strecoară" pînă aici odată cu cărbunele. Oare conducerile unităților furnizoare au luat toate măsurile ce se impun pentru a menține în funcțiune separatoarele magnetice? S-ar părea că nu toate.

O fi magnetul defect dar asta nu explică strecurătul "coruprilor" (care sparg blindajul) în cărbune că doar nu cresc în pămint și nici din cer nu cad.

UNDE SÎNT TINERII DE ALTĂ DATĂ?...

Anul Tineretului nu s-a încheiat dar avem cîteva cifre privind contribuția tinerilor la construirea socialismului. În 1984, milioane de tineri au lucrat în RSR pe 12 șantiere naționale, 40 județene și 119 locale. Valoarea totală a producției, recuperării și refolosirii materialelor de către tineri a fost de 21,8 miliarde și va fi de 25 de miliarde în 1985. Nu se spune dacă și cît primesc tinerii din ceea ce incasează UTC-ul.

Elaborarea de proiecte pentru tineretul mondial nu înseamnă, deloc chiar, că autoritățile au acasă un tineret docil. Dimpotrivă. Se pară că, în URSS, consolidații nu mai sunt ceea ce erau... La o 67-a aniversare a Consomolului, critice au căzut ca grindina: brigăzile de muncă nu merg, la serile consacrate "apărării patriei și a păcii" participarea e pe sponci. Supărât, Gorbaciov i-a invitat pe tineri să ajute mai mult poliția în combaterea alcoolismului și parazitismului, a "imitației orarbe a modei occidentale", în fine de a lupta alături de poliție pentru a-i imuniza pe tineri în fața "influențelor ideologice burgheze".

Dar în Bulgaria, autoritățile au trecut de fază îndemnurilor: în școli s-a revenit la uniforma obligatorie care trebuie purtată și în afara orelor de curs, interdicția ca tinerii să se afle pe stradă după ora 21, obligația de a avea continuu asupra sa o legitimație de identitate școlară. S-a lansat și apelul la vigilanță și cooperare cu poliția pentru a-i denunța pe tineri între 15 și 30 de ani care nu au o ocupație precisă...

In RSR asemenea măsuri sunt inutil de decretat, tineretul are brigăzile de muncă patriotică...

FĂRĂ COMENTARII!

"Unitățile "Tehnometal" din Capitală au fost aprovisionate cu burlanzi radante, care pot fi instalate pe traseul burlanelor oricărui tip de sobă. Căldura care se degajă pe burlane este rezinătă în bună măsură de astfel de burle de buranie." (România Liberă, 6 noiembrie 1985)

"Așadar - spune Maria Podaru - putem afirma că avem un cîmp foarte larg de acțiune vizînd creșterea indicatorului demografic la nivelul colectivului nostru. În afară de preocupările în acest sens ale factorilor de speciațitate, nu am gîndit că putem contribui și prin măsuri proprii, așa că la îndemnă organelor de decizie de la nivelul unității. Mă gîndesc, firește, la comitetul de partid, la COM, la consiliul FDUS ale căror posibilități de înrăurire sunt foarte mari în orice întreprindere." (România Liberă, 5 noiembrie 1985, "Imbuzațarea indicilor demografici, un obiectiv major în viața județului Botoșani")

PROGRAM SPECIAL DE EXCURSII ÎN PODGORII ȘI LIVEZI

"Pentru colectivile de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, ITHRB organizează în cursul lunii octombrie, excursii speciale de o zi în podgorii și livezi din județele Argeș, Dâmbovița, Prahova și Buzău. Plecarea - ora 6. Între orele 8-12, program de cules fructe sub îndrumarea brigadișilor (participanții la excursie trebuie să fie echipați cu haine și încălțăminte de teren și să respecte normele de protecția muncii). Ora 13 - gustare, după care se vizitează expoziția de fructe cu vînzare, precum și obiectivele turistice din zonă. Înapoierea în Capitală, în jurul orei 20. Prețul excursiei, între 130 și 150 lei de persoană. Copii pînă la vîrstă de 14 ani nu pot participa la aceste excursii." (România Liberă din 4 octombrie)

SITUATIE FĂRĂ PRECEDENT

O declarație făcută de un funcționar din Ministerul Comerțului Exterior din RSR afirmă că datoria externă care mai era de 7,5 miliarde de dolari la sfîrșitul anului 1984, ar fi scăzut la 6 miliarde.

În 1982, datoria se ridică după cifrele oficioase din RSR la 12 miliarde. Străinii socoteau că era de 14 miliarde. Oricum scăderea este impresionantă, și, dacă ne bazăm pe cifrele oficiale, corespunde cu o rambursare medie de 2 miliarde de dolari pe an, între 1983 și 1985.

Această medie pare greu de menținut pe viitor, necum de mărî la 3 miliarde de pe an, cum se pare că visează cel mai econom care ar vrea să "lichideze" toată datoria externă în următorii doi ani, pînă în 1987.

Dacă ne bazăm pe cifrele oficiale, fără a vorbi de dobînzi, s-ar fi rambursat 3 miliarde în 1984 și numai 1,5 miliard în 1985. Această scădere la jumătate a posibilităților de rambursare se explică prin faptul că restrîngerea importurilor are limite ce nu pot fi depășite fără să antrenze și o scădere a exporturilor. Astfel, mașinile și utilajele străine care produc pentru export au nevoie de pieșe de schimb sau de unele materii prime ce provin din străinătate și fără de care nu funcționează sau produc mărfuri de calitate inferioară ce se vînd greu sau la prețuri cu mult mai joase.

De trei ani de cînd se fac economiiile crîncene în toate domeniile, instalațiile industriale importate s-au deteriorat la un ritm de 2,3 sau 4 ori mai repede decît cel prevăzut cu o întreținere normală. S-au fabricat în țară, la prețuri prohibitive, pieșe de schimb de calitate nesatisfăcătoare, spre a economisi valută. Scăderea producției și a calității mărfurilor vindute au cauzat însă pierderi de valoare de zeci de ori mai ridicate decît economiile astfel realizate.

Pentru a rambursa 2 miliarde în 1986, să nu vorbim de 3 cît visează Ceaușescu, deci a mări rata față de 1985, ar trebui nu numai menținute restricțiile existente, dar impuse noi restricții și mai mari, la import. Această lucru ar trebui făcut și în anul următor.

În vederea acestui obiectiv, planificarea RSR hotărise ca mai toate pieșele de schimb din import să fie fabricate în țară. Pînă în prezent rezultatele au fost catastrofale și nu există motiv ca lucrurile să se schimbe în viitorii doi sau trei ani. Dimpotrivă, dacă această politică de economii nesăbuite se menține, este de prevăzut că o parte foarte importantă din instalațiile industriale plătite cu credit străin să nu mai poată funcționa peste cîțiva ani.

Economiiile nu sunt decît unul din factori. Trebuie înținut scama și de producție disponibile la export, după slaba recoltă din 1985. Planul prevăzuse 29,5 milioane de tone de cereale din care nu s-au realizat decît 20 sau chiar mai puțin, cu toată irigația "științifică". Petrolul s-a ieftinit, dar a scăzut și prețul materiilor derivate pe care trebuie să le producă industria petrochimică din RSR. Metalurgia grea și industria măcanică nu stau mai bine. Nîmic nu ne permite să credem într-o ameliorare ci dimpotrivă.

Față de om căre rănită factorul hotărîtor, limita a fost depășită. Orice încercare de a mai strîngi cureaua, orice nouă constringere nu poate duce decît la rezultate și mai proaste, scăderea calității, a productivității etc.

Cu sau fără militarizare, România a atins un stadiu fără precedent, chiar în lumea comună, ce poate genera fenomene necunoscute și imprevizibile.

Mihai KORNE

"Numai în acest an am făcut importante economii la bugetul comunei prin mobilizarea cetățenilor la efectuarea reparărilor curente la unitățile școlare, la repararea și întreținerea drumurilor din centrul comunei și satele Ciolt, Buteasa, Văieni, Fintcușu Mare, Buciumi, Horvila, în total peste 25 de km. Piatra folosită, materie primă locală am cumpărat-o din Valea Birsăului..." (România Liberă 9 nov.)

REVISTA PRESEI

Situatia dezastrosă din România a devenit un subiect frecvent în presa occidentală. Editorialul din "LE MONDE" din 13 noiembrie se intitulează "Iarnă românească" și informează asupra introperilor de curent, asupra celor 10 grade de căldură în case, decretate oficial, asupra raționării produselor alimentare și a interminabilelor cozi, asupra diminuării salariilor (prin acordul global), a militarizării sectorului energetic. "Nu trece o zi fără ca o asemenea veste proastă să nu ne parvină din România, și cărei locuitori au devenit cei mai defavorizați din toată Europa - cu siguranță, mai defavorizați chiar decât cei din Albania..."

Cum e posibil ca această țară, de altfel bogată, să ajungă într-o stare atât de aproape de cloșardizare? Motivele sunt două. În primul rînd o politică agricolă aberantă bazată pe o colectivizare completă ale cărei ravagii nu sunt comparabile decât cu cele suferite odinioară de agricultura sovietică. Al doilea fiind de o politică de industrializare extrem de ambicioasă și voluntaristă...

Criza, care nu înțează să se agraveze în ultimii ani amintește prin mai multe aspecte criza din 1980, din Polonia, dar ea este, fără îndoială, și mai gravă: la urma urmei Polonia a conservat totuși un sector privat important în agricultură și poate găsi sprijin în Biserica. Nimic de felul acesta în România unde domnește terorizant cel mai deslănțuit cult al personalității, nepotismul, corupția și o represiune de fiecare clipă a Securității.

Acest sumbru tablou are ceva de sfîrșit de domnie nu numai pentru că zvonurile vorbesc de boala gravă a președintelui dar și pentru că se presupune că Gorbaciov nu va putea asista fără să reacționeze la naufragiul unei țări "frâșteți". România a reușit multă vreme să-și ascundă eșecurile interne, grăție unei politici externe de nuanță naționalistă sau datorită întepăturilor la adresa Kremlinului... care le toleră din moment ce poporul era bine "finut".

Acum, cînd niște posibile explozii nu mai pot fi excluse - s-au înregistrat deja greve în sectorul minier - URSS-ul ar putea să-și revizuiască atitudinea și mijloace, mai ales economice, nu-i lipsesc. Mai delicat va fi să găsească oameni, dat fiind antisovietismul marcat al românilor, dar nemulțumirea crescîndă a populației și mazilirile operate de Ceaușescu ar putea facilita sarcina..."

*

Din datele culese de "Neue Zürcher Zeitung" de la Comitetul de Stat al planificării, reiese că 40% din energie este acoperită de gaze naturale, 35% de cărbune, 9% de ape și 16% de țigăi. RSR a planificat pentru 1985 o producție de 12,6 milioane de tone de țigăi și importul a 2 milioane din URSS, 1 milion din China, 1,5 din Egipt, 2 din Libia și cantități mai mici din Iran și Irak. În 1986, URSS ar livra 5 milioane de tone dar pentru a fi prelucrate de rafineriile românești la un preț care să acopere doar salariile muncitorilor! Iată la ce servește industria petrochimică făcută de Elena, care, cu Nicolae, "în piept rușilor"!...

Același ziar arată că la Galați se produc 6,6 milioane de tone de otel din cele 14,4 produse în RSR și că mari cantități de minereu vin din URSS pe o cale ferată cu ecartament lat. Știm că o parte considerabilă din produsele metalurgice ale RSR-ului merg tot în URSS, așa că cele două mari industrii - petrochimică și metalurgică - lucrează pentru URSS la prețuri derizorii. Cum și alimentele merg în Uniune, se confirmă că industrializarea finanțată de Occident a făcut România și mai dependentă de Moscova decât era în vremea Sovromurilor.

Revista "THE ECONOMIST" din 1 noiembrie 1985 a apărut cu fotografia ne-retușată a lui Ceaușescu pe copertă și cu titlul articoului de fond "Omul bolnav al comunismului". Publicăm fragmente din acest articol, în traducerea lui Vlad Stolojan.

"Dacă Gorbaciov este atât de capabil, cum se spune, în dibuirea sectoarelor alarmante ale lumii comuniste, atunci, de sigur, în mintea lui s-a aprins un semnal de alarmă, care are ca obiect România. Această țară care ilustrează tot ce poate fi mai cumplit în comunism, a devenit un exemplu jenant..."

Există zvonuri persistente că Ceaușescu ar fi grav bolnav. Dacă este așa, atunci cel mai iubit fiu al poporului va deveni curînd cel mai puțin regretat fost șef al statului. Dar sănătatea nu e singurul motiv pentru care se crede că schimbări radicale vor avea loc cît de curînd în România.

Oare metoda aleasă de Ceaușescu (e vorba de militarizarea centralelor electrice) transformă România într-o nouă Poloniă sub guvernare militară?... Este drept că o planificare centralizată, ultra-ortodoxă, precum și un plan de austerație făcînd parte din metodele cu care Ceaușescu vrea să-și plătească datoria externă, au creat o lipsă de bunuri de consum, cel puțin tot atât de gravă ca în Polonia....

Faptul că România ar putea aluneca într-o criză gravă trebuie să-l preocupe intens pe Gorbaciov. Una după alta, revoluțiile din Ungaria, Cehoslovacia și Polonia au fost înăbușite sau pur și simplu ascunse după ușă. Este oare cea mai înregimentată dintre țările de Est pe cale de a face explozie? Rușii au permis în repetate rînduri lui Ceaușescu să facă năzdrăvăniu minore... dar tocmai pentru că el nu permitea în țară nici cea mai neînsemnată abaterie de la disciplina comunistă. Acest confortabil aranjament ar putea să se prăbușească...

Ceaușescu pare decis să păstreze puterea în sinul familiei... Ocazia pentru ruși constă în faptul că Ceaușescu are un număr considerabil de dușmani, instalați în funcții importante, în special în armată, dușmani care pentru un moment rămîn cît se poate de discreți și neobservați și cărora Gorbaciov le-ar putea face cunoscut că, în cazul instalării unei conduceri pro-sovietice, capabile să introducă reforme de multă vreme scadente în România, ei s-ar putea sprijini pe un ajutor economic sovietic. Gorbaciov n-are destule ruble pentru a le irosi, dar, în cazul de față ar putea considera că această cheltuială e rentabilă.

Starea actuală din România este o ilustrare a principalelor slabiciuni ale marxismului: prea multă putere în prea puține mîni și, ca urmare, o totală incompetență economică. Dacă Gorbaciov vrea să facă impresie asupra Occidentului, nu-și poate permite o publicitate atât de negativă pentru cauza sa."

*

Citim în "VALEURS ACTUELLES" din 11 noiembrie, într-un articol referitor la întîlnirea Reagan-Gorbaciov, de la Geneva:

"România. Gorbaciov vrea să-l înlăture pe Ceaușescu. Iată zvonul care circulă în Europa de Est. Secretarul general al PC al URSS consideră că gravă criza din România și un prijej ideal ca să pună punct celor 20 de ani de aşa-zisă "politica de independentă". Scenariul preconizat: armata română instaurează un regim de "salvare publică" ca în Polonia. Data presupusă: decembrie, după întîlnirea la nivel înalt de la Geneva"

Din lipsă de spațiu, vom continua publicarea "Fantaziilor răsăritene..." în numărul viitor.

În "HERALD TRIBUNE" din 5 noiembrie, ziarista americană Julian Geran Pilon se întrebă dacă SUA trebuie să contribuie la a salva un regim represiv ca cel din România, în articolul "Trebuie salvată o Românie represivă?"

*

Veronique Soule publică în "LIBERATION" din 9-10 nov. un articol intitulat: "In România, bisericile ... merg", însoțit de două fotografii ale Bisericii Mihai Vodă. Una dintre fotografii, înfățișeză "Biserica Mihai Vodă în flagrant delict de levitație...". Într-adevăr, după ce se decise sărarea ei (incinta minăstirii a fost deja distrusă), în urma protestelor din țară și mai cu seamă din străinătate, autoritățile au hotărît doar să o mute!... Si astfel, după ce 4 secole a dominat, de pe deal, orașul, Biserica Mihai Vodă a plecat, coborâtă în jos cu 11 metri și lateral cu 15 metri.

*

De altfel într-o banală revistă de turism, "TRANSTOURS", făcînd publicitate pentru petrecerea Revelionului în diferite țări, în articolul referitor la România și redactat de ONT, se spune cu cinism: "Chiar dacă nu are monumente vechi, Bucureștiul atrage vizitatorii prin farmecul constructiilor și străzilor sale, prin eleganța și nobilitatea caselor"

*

"ACTUEL", nr. 79, din noiembrie, publică un mare articol intitulat "El distrugă inima orașului", însoțit de fotografii, de o hartă a Bucureștiului în paralel cu una a Parisului incit să se vadă că zona distrusă din Capitala României este egală cu distrugerea arondismentelor I, II, III și IV din Paris. Sunt publicate fotografii Bisericii Spirea veche, alături de mormantul de moloz care a devenit, Alba Postăvari, distrusă și ea, Sfintii Apostoli, în pericol ca și Palatul Patriarhiei și, de asemenea, spre tristă comparație, celebra machetă a Palatului Republicii

O REVISTĂ CARE-SI TINE PROMISIUNEA!

A apărut numărul 3/ 1985 al revistei "CONTRAPUNCT" (director Ion Rațiu, redactor șef George Carpat Vocke). Numărul beneficiază de reproducere după lucrări ale acestui mare pictor care este Victor Cupșa și asupra operei căruia, G.Carpat Vocke scrie articolul, "In căutarea miracolului". Virgil Ierunca semnează "O selecție funcțională", articol referitor la antologia lui Marin Mincu "Avangarda literară românească" - prilej de a o situa în spațiu european. Ion Negoițescu publică "Biserica Unită și Școala Ardeleană" - pe marginea cărții scrisă de Mgr. Octavian Bărlea. Din nou, "În serviciul Mareșalului" suscită polemici: Paul Goma scrie articolul "Mareșalul și Editorul - Intre exploatare vinovată și exploatare inocentă". Și din nou despre "Poezii din închisorii", partea a doua a unei pasionate analize a volumului și mai ales a destinului poetilor cuprinși în el, semnată de Ion Caraion. Lucian Grigorovici publică un "Homo sovieticus" în polemică cu Zinoviev. "Femios și imperitive morale", despre această conștiință mereu lucidă care este Octavian Paler și despre complicitatea cu răul scrie Monica Lovinescu. Constantin Mareș se "ocupă" cu vîrvă de "Spioni în sutană" iar Gelu Ionescu de Adrian Păunescu ("Intermitențele unei cariere"). Comentarii ale unor evenimente politice, cronici literare, plastice, poșta redacției completează numărul.

SPATIUL CULTURAL EUROPEAN

PAUL GOMA A AVUT AMABILITATEA SĂ NE RELATEZE DESFĂȘURAREA CONGRESULUI
"SPATIUL CULTURAL EUROPEAN" DE LA MADRID.

Congresul s-a desfășurat în zilele de 17, 18 și 19 octombrie, sub egida Parlamentului European, a Primăriei orașului Madrid și a ziarului "El País".

Acest Congres, care a reieiat că modalitatea cea mai eficace de a construi o Europă unită este luarea în considerare a dimensiunilor sale spirituale integratoare, a avut un prolog. El se plasează în martie 1984, la Veneția. Poate nu întimplatore acest oraș, născut din articularea a două componente spirituale europene, a fost locul privilegiat în care cei 70 de intelectuali, reuniti tot sub egida Parlamentului European, au pus în discuție existența unei identități spirituale europene. Kazimierz Brandys, scriitor polonez exilat și Paul Goma au susținut atunci ideea unei Europe una și indivizibilă. Veneția, cetate halucinantă, părea că găzduiește o utopie...

La Madrid, utopia venețiană a devenit realitate. Congresul a ales capitala Spaniei pentru a marca proaspăta intrare a ibericiilor în Comunitatea Europeană. De la început, s-a discutat de un spirit european, în care țările Europei de Centru și de Est se integrează prin tradițiile și structura lor culturală.

La ședința de inaugurare, care a avut loc pe 17 octombrie, sub președinția fostei deputate europene Antonietta Maciocchi, coordonatoare entuziasmată a Congresului, a vorbit Carlo Ripa di Meana, comisar pentru cultură la Comunitatea europeană.

Masa rotundă care a urmat, cu un profil mai degrabă istoric, a avut ca temă "Europa în Spania și Portugalia". Au vorbit: Jacques le Goff, istoricul Jacques Revel, au participat cu lucrări Fernand Braudel, George Dubi. Masa Rotundă, pe probleme științifice, din după-amiaza acelăzi zile, a fost prezidată de marele matematician René Thom.

Ziua de 18 octombrie a început cu o masă rotundă intitulată "Spiritul European", prezidată de fosta președintă a Parlamentului European, Simone Veil. Din România fusese invitați să participe criticii literari Nicolae Manolescu, scriitorul Bujor Nedelcovici, criticul de artă Andrei Fleșu și filosoful Gabriel Lüceanu, cărora autoritățile de la București le-au refuzat pașaportul. Simone Veil a anunțat: "Dau cuvîntul scriitorului Nicolae Manolescu", la care sala i-a răspuns: "Interzis!". Simone Veil a lansat către sală, primind de fiecare dată același răspuns colectiv "Interzis!, numele celorlalți intelectuali români invitați și sechestrati în RSR. La răspunsurile sălii, "Interzis!", Simone Veil a explicat că autoritățile de la București, prin gestul lor, interzic intelectualilor români să fie europeni și atentează la rațiunea de a fi a intelectualului, aceea de a putea călători, de a participa la circulația ideilor. RSR refuză, în acest fel, să facă parte din Europa... Excelentă a fost comunicarea lui André Glucksman intitulată "Europa va fi antitotalitară sau nu va fi deloc" în care se sublinia componenta substantial europeană a țărilor de Est și, în același sens, a fost comunicarea lui Edgar Morin "Noua conștiință a Europei". O participare de substanță și foarte apreciată a fost aceea a poetului Dorin Tudoran.

Alte două mese rotunde au fost "Democrația pusă la încercare" și "Artele în Europa", cea din urmă prezidată de de regizorul italian Giorgio Strehler, și la care au participat scriitorul german Peter Schneider, cineastul Costa Gavras.

În seara de vineri, 18 octombrie, Felipe González, primul ministru al Spaniei, i-a primit pe participanți, și, spre satisfacția românilor, jumătate din ora pe care le-a pus-o la dispoziție premierul spaniol, s-a axat pe probleme intelectualelor din Est, iar din această jumătate de oră, ceea mai mare parte a discuției a avut ca subiect... regimul Ceaușescu. Acest fost

muncitor, șef al unui guvern socialist, s-a dovedit nu numai un bun cunoșător al mecanismului totalitar comunist dar un om politic extrem de sensibil față de probleme speciale generate de comunismul dinastic al lui Ceaușescu.

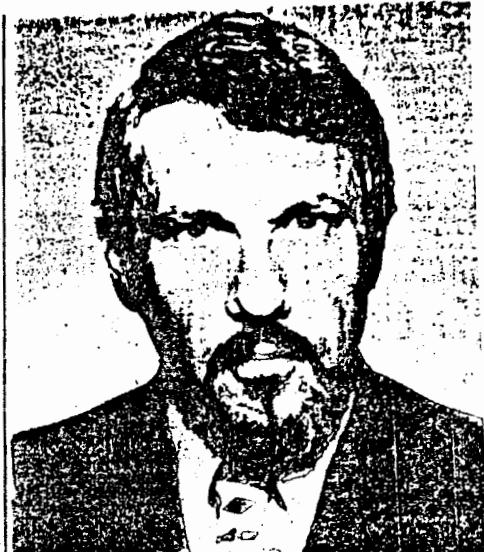
José Luis Aranguren, profesor de Etică la Universitatea din Madrid, a prezidat masa rotundă intitulată "Statutul intelectualului". Paul Goma, în comunicarea sa, a adus lucrurile la dimensiunile lor concrete, propunând crearea unei fundații care să faciliteze finanțarea traducerile și care să devină o placă turnantă a schimburilor de persoane și de idei în spațiul european, în întregimea lui.

La aceeași masă rotundă a vorbit matematicianul Mihai Botez, singurul căruia i s-a dat drumul din țară, gestul de bunăvoieță al autorităților fiind proporțional cu speranța lor de a scăpa RSR-ului de acest personaj cum nu se poate mai incomod: el are ambiția, în temniță unde se forjează "epoca Ceaușescu", să-și păstreze "spiritul liber"! De altfel, din țările Europei cotropite nu au avut permisiunea să participe la această întâlnire a intelectualilor europeni decât... doi intelectuali: Mihai Botez, care n-a știut decât cu două zile înainte de data Congresului că va putea pleca la Madrid și Janos Kis de la Budapesta, unicul doi reprezentanți ai unei jumătăți de continent...

Jacques Delors, invitat de onoare, președintele Comunității Europene, a vorbit în dimineața de sămbătă, 19 oct., ultima zi a Congresului. Este de citat una din primele fraze pe care le-a spus: "S-ar fi vorbit mult mai puțin de represuniile regimului Ceaușescu, dacă scriitorii invitați ar fi fost lăsați să participe..." Ca și Simone Veil, Jacques Delors a insistat asupra revelației pe care au trăit-o cu toții, aceea că unitatea Europeană se poate întemeia în primul rînd în spirit, pe teritoriul culturii, acolo unde consensul este general și mult mai semnificativ decât negocierile tensionate asupra cerealelor și vinurile...

In ultima zi a Congresului, participanții au fost primiți la sediul Parlamentului spaniol.

Scriam mai sus că acest Congres a fost o întâlnire a realizărilor. S-a adoptat un proiect care prevede crearea unei Fundații culturale europene și care, ceea ce e foarte important pentru noi, să permită intelectualilor din țările blocului comunist de pe continent să-și salveze identitatea europeană, împotriva culturii comandante și anihilante. Tot în cadrul

MIHAI BOTEZ

Un comunicat al Agenției France Presse anunță că: "Matematicianul român Mihai Botez, care a participat la Congresul "Spațiul cultural european" a fost arestat joi, 14 noiembrie, patru zile după întâlnirea sa la București și deținut 24 de ore. Mihai Botez este unul din rarii intelectuali care mențin contacte regulate cu Occidentul și care se arată foarte critic față de regimul Ceaușescu. A fost supus, contrată comunicatal, unui lung interrogatoriu la Securitate. Viza de ieșire pentru a participa la Congresul de la Madrid era prima după 9 ani!"

acestei Fundații se verifică la dispoziție fonduri pentru traduceri - sură, neprețuită de cunoașterea culturală - și care să reducă practic ietnică strict comercială a editorilor. Tot în cadrul Fundației va funcționa o Universitate europeană, cu filiale în mai multe țări, o Bibliotecă și ea cu filiale răspândite în Europa; de asemenea, s-a vorbit de înființarea unei retele de televiziune culturală, în mai multe limbi, și care va acoperi întreg spațiul european. Proiectul urmează să fie aprobat de Comunitatea europeană, ea fiind cea care-l va finanța.

AL 11-lea CONGRES ANUAL AL ACADEMIEI ROMÂNO-AMERICANE

Avem plăcerea de a vă aduce la cunoștință că cel de al 11-lea Congres ARA va avea loc în zilele de 8, 9 și 10 mai 1986 la Universitatea Statului Colorado din orașul Boulder, Colorado.

Programul va cuprinde sesiuni de interes general, sesiuni de prezentări sau mese rotunde, sesiuni obișnuite constând în prelegeri, precum și expoziții, concerte sau alte manifestări de interes artistic sau cultural românesc. Participarea cîtorva personalități culturale de faimă internațională este de pe acum asigurată. Organizatorii congresului vor rămâne îndatorați tuturor celor ce vor binevoi să participe în orice fel constructiv la îmbogățirea și înfrumusețarea programului.

Comunicări. Membrii Academiei, precum și orice alte persoane doritoare să ia parte, sunt invitați să prezinte comunicări asupra oricărui aspect cultural românesc în perspectiva valorilor consacrate din lumea liberă. Comunicările pot fi făcute în limba engleză, română sau franceză și nu trebuie să depășească 20 de minute; pentru a asigura o programare cât mai coerentă, ele trebuie să fie însoțite de cîte un rezumat de cel mult o pagină dactilografiată.

Titlurile și rezumatele comunicărilor trebuie să fie trimise organizatorului local pînă la data de 1 decembrie 1985.

A doua circulară va fi trimisă înainte de sfîrșitul anului și va conține întocmirea aproximativă a programului, precum și informații practice de călătorie și găzduire în Boulder.

Pentru a înlesni întocmirea planurilor de călătorie, atragem de pe acum atenția participanților din Europa că prețurile biletelor de avion pentru traecte în interiorul Statelor Unite pot varia substanțial în funcție de condițiile de folosire. Costul minim pentru un zbor New York-Dever (dus-intors) este actualmente de 238 \$, dar prețurile pot varia în viitor.

Corespondența referitoare la orice aspect al Congresului trebuie trimisă la următoarea adresă:

Prof. Mircea Fotino
Department of Molecular, Cellular and Developmental Biology
Campus Box 347 Boulder CO 80309 USA

SCRISOARE DESCHISA

CÂTRE UN ANONIM

Cum nu știu cine ești și unde ești, și ca să-ți spun sincer, nici măcar de ce ești, îți scriu pe această cale.

Credem că ai început să mă cunoști, sau cel puțin speram că ai terminat prin a mă uită. O vreme nu știam mai primit anonimele și m-am gîndit că poate te-ai dus pașii la Lourdes sau măcar la Maglavit și te-ai potolit lecuidu-te și te-ai lecuit potolindu-te. Dar iată că de la un timp, în cutia de scrisori, pe lîngă notele de plată și reclamele pentru o nouă marcă de hîrtie igienică, îți găsesc din nou anonimele. Ai, n-ai treabă, la o lună trecută fix, mai tragi cîte o anonimă. Ba o trimiți din Franța despre un prăpădit de pribegă care trăiește în Germania, ba o trimiți din Spania despre un român pripăsit în Anglia, ba mi-o trimiți prin poșta Majestății Sale Britanice, măsurînd cu înjurometru ceea ce nu te duce mintea să prîncepi despre cîte un Vasile sau Ion ajuns de pe malul Bahluilui pe malul Seinei. Singura bucurie pe care o faci este a fetiței neamăului care-mi stă peste cap, și care din cauza ta s-a convertit la filatelia, că doar n-o să-ți păstrezi plicurile.

Am crezut că lunile care au trecut și nu ma-i mai băgăt în seamă le vei fi folosit dacă nu să te vindeci de venin, măcar să înveți niscaiva ortografie, că împotriva stilului, oricum, ești vaccinat pe viață. Dar se vedea treaba că ortografia e lucru greu, cît despre gramatică, mai bine să nu pomenire de ea. Nu prea știu cum stai cu caligrafia și, la urma urmei, nici nu mă interesează, dar ai noroc cu mașina de scris la care, alăturală, știe să bată și un cimpanteu.

Cîteodată dai dovadă de fantezie și semnezi, desigur cu pseudonim, dar de ce să ne mirăm? Pe Moliere nu-l chemă Poguelin, George Sand nu era Baroneasa Du-devant și Teodorescu nu devenise Tudor Arghezi? Sau te-ai inspirat după Montesouieu, care și el scria un fel de anonime, pretinzînd că le-ar fi scris doi persoani?

Cum tot n-ai principii, în cele ce-ți închipui că ar fi scrisori nu te legi de principii. Nici de cultura celor pe care îi injuri, deoarece singura ce-ți este, eventual, accesibilă, este cea a locurilor virane, sau cu puțin efort, cea fizică. Așa că te legi de ceea ce îți dă voie inteligența, sau ceea ce îți ține loc de ea.

La Alecsandri te-ai fi legat de cheile, la Ovidiu că nu purta bretetele și la Stefan cel Mare că galopă fără permis de conducere.

Nu-ți place nimeni și nimic. Nu știu cum stai cu auto-plăcutul, așa că nu săn sigur dacă intr-o zi, tot admirîndu-te n-o să dai cu capul în oglindă, sau dacă te detești, n-o să-ți trimiți singur anonime în care să te înjură.

În ce mă privește, vreau să-ți transmit ceva.

Sînt două posibilități. Sau scriu din podul ambasadei și atunci nu-mi mai scrie și mie, pentru că e păcat să smulgi de la gura bietului român, numai aşa, de dragul meu, adunat pe an, echivalentul în valută convertibilă a unei cutii de medicamente ce ar alina măcar o suferință într-unul din spitalele unde mai mari tăi au ordonat frigul și foamea, gonind pînă și aspirinele. Sau poate scriu din pîmînă răutății și atunci iar e bine să mă scusești. Adună valoarea timbrelor, a plicurilor și hîrtiei și cit s-a făcut cît cea a unui pachet de țigări, trimite-l la lagărul din Traiskirchen sau Latina unde este multă mizerie românească. Pentru că eu m-am hotărît ca oridecîte ori desfac un plic și nu văd semnătură cîinstă, să arunc scrisoarea necîtă iar plicul să-l dau pentru timbre filatelistice de la etajul de sus.

Ce te faci însă, dacă și alții vor începe să-mi urmeze exemplul?

Constantin MAREŞ

>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>

ABONATI-VA LA L U P T A

>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>

ZIUA DEȚINUTULUI POLITIC

DIN ROMÂNIA

O GEOGRAFIE CARCERALĂ

(Intervenția lui Dinu ZAMFIRESCU la manifestarea comemorativă de la 9 noiembrie 1985)

(urmare din pag.1)

religioase. Ei lucrează în cariere de calcar, în condiții deosebit de periculoase.

Coborând spre sud, la Bălți, aflăm două lagăre. Unul cu regim sever, cu 1000 sau 1100 de deținuți, care lucrează în cariere de piatră, celălalt cu "regim normal" cu 500 de deținuți care lucrează în construcții.

La Cotușeni, în cadrul spitalului psihiatric, un întreg sector este destinat deținuților politici, care sunt suțuși unui regim carceral deosebit de sever.

La Telenești, între 900 și 1000 de deținuți din lagărul local lucrează în construcții.

La Vadu, 600 alți deținuți lucrează tot în construcții.

La Orhei, cei 1000 de deținuți politici din lagăr sunt afectați la munci agricole de irigație.

La Tiseni, 1000 de deținuți, cu regim sever, muncesc în cariere de piatră. La fel cei 1000 de deținuți din lagărul de la Chițcani.

La Aneni, 800 de deținuți lucrează la munci agricole. La Cuciurgan, cei 1500 de deținuți din lagăr lucrează la construcția unei centrale hidroelectrice și la lucrări de irigație.

La Tighina cei 500 de deținuți politici construiesc locuințe în oraș și drumurile din imprejurimi.

La Cricov se află un întins lagăr cu 2 000 de deținuți, mai toți arestați pentru "crima de practici religioase".

La Pruncul 2 500 de deținuți din lagărul cu regim sever lucrează în cariere de piatră.

La Leova, pe Prut, între 1 200 și 1 500 de deținuți construiesc o fabrică de conserve și o mare stațiune de vinificare.

La Lipcani se află un lagăr cu regim sever pentru copii și adolescenți unde cei 800-1000 de tineri, deținuți pentru "manifestări naționaliste" sau "cosmopolite", lucrează la ambalaje.

La Cahul cei 1800-2000 de deținuți din lagăr lucrează în construcții.

La Vîlcov, denumit "Veneția Odesei", în prospecțele de turism sovietice, în cinci lagăre distinse, aflate în Vîlcov și pe patru insule din delta Chiliei, se găsesc peste 5 000 de deținuți politici. Motivele intermărilor fiind fie manifestări naționaliste, fie practicarea religiei, fie sunt evrei care au cerut să emigreze. Toți au un regim de muncă grea, la tăiatul stufului și în orezări.

Găsim astfel pe teritoriile Basarabiei și Bucovinei de Nord cam 35 de mii de deținuți politici, adică aproximativ 11% din populație. Vina lor principală este de a fi simțit românește și de a se fi rugat lui Dumnezeu.

Harta alăturată, pe care săn identificăte inchisorile, lagările, lagările cu regim sever și azilele psihiatric din Basarabia și Bucovina de nord, a fost întocmită de DINU ZAMFIRESCU

SCRISOAREA ROMANILOR LIBERI CÂTRE PREȘEDINTELE REAGAN

Românii Liberi din Paris au trimis președintelui Reagan, în vederea întîlnirii cu M. Gorbaciov de la Geneva, o scrisoare în care amintesc apartenența Basarabiei și Bucovinei de Nord la România, anexarea acestor provincii de către URSS, în urma pactului Stalin-Hitler și masivele deportări de populație românească în Siberia și Ca Zahstan.

În încheiere se scrie:

"Domnule Președinte, au trecut 10 ani de când Statele Unite, Canada și 33 de state europene au semnat Actul Final de la Helsinki care proclamă principiile de securitate europeană și dreptul națiunilor la autodeterminare (1/VII). Să cotim că nu poate să existe o pace durabilă în Europa atât vreme cit aceste drepturi nu sunt aplicate în conformitate cu paragraful 1/1 a Actului Final, care se referă la schimbarea pașnică a frontierelor naționale în Europa."

UN REGIZOR ȘI UN POET

DIN BASARAPIA

Emil Lotreanu s-a născut în 1936, într-un sat care acum se află la graniță... A realizat, printre altele, filmele: "Poenile roșii" (despre viața ciobanilor din Basarabia), "Lăutari" (despre muzicienii și cintăreții populari) și "Satia".

Publicăm fragmente dintr-un poem al lui E. Lotreanu, apărute în revista "Vatra" din august 1985.

TĂCEREA DE AUR

Cumpărăți
Cumpărăți tăcerea de aur!

In tomuri groase

Si vorbe dulci

Ințelepții cu inimi de șoarece

Au calculat formula

Eternel prosperitate

Formula longevității

Cristalizată laconic

Tăcere... Tăcere... Tăcere...

.....

"Ce e demența vîțejilor?"

O simplă demență

Ca multe altele

Si mai mult nimic

Disprețuit vreodata

Si mîrșav numit vreudată

Explică-le calm, răspică:

"Eu nu săn Giordano Bruno,

Eu nu săn Giordanol!"

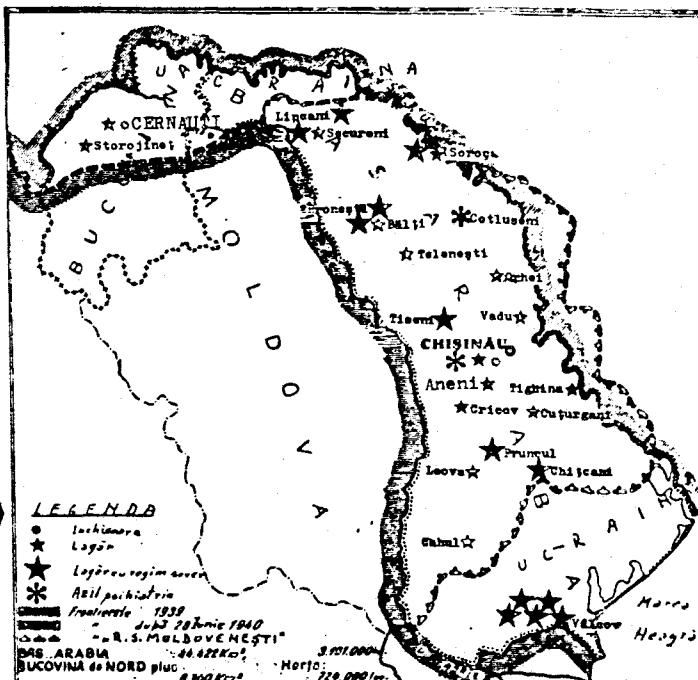
Si lasă-i în plata Domnului;

Pleacă și taci.

Să se cutremure viii,

Să se cutremure morții,

De felul cum stăsă taci!

COMEMORAREA
ZILEI DEȚINUTULUI POLITIC
DIN ROMÂNIA

Ziua Deținutului Politic din România a fost comemorată la Paris, săptămâna 9 noiembrie 1985, la Misiunea Catolică Română.

În amintirea celor care au murit în temnițele și lagările din România, Mgr Gh. Cosma și părintele Mihai Costandache au oficiat o slujbă religioasă, la care au participat credincioșii ambelor Biserici, Unită și Ortodoxă.

După slujbă, ASOCIAȚIA FOȘTILOR DEȚINUTI POLITICI DIN ROMÂNIA a organizat o ședință comemorativă, în cursul căreia au luat cuvintul Radu Cimpeanu, președintele asociației, arătând că ziua de 8 noiembrie a fost aleasă ca zi comemorativă, în amintirea manifestației din Piața Palatului de la București din 8 noiembrie 1945. Organizată de studenți, această manifestație s-a transformat într-o adverărată mișcare de masă, mișcare care ar fi putut duce la răsturnarea regimului comunist, dacă nu intervenneau tancurile sovietice. Cu acest prilej au avut loc și primele arestări massive, încheie Radu Cimpeanu.

Profesorul Radu Roșca amintește apoi lupta de rezistență care a început în România cu mult înainte de apariția ei în celelalte țări din Europa de Centru, tot în acea zi de 8 noiembrie 1945. Dacă lumea externă a uitat acest lucru și nu-și amintește decât de acțiunile mult mai spectaculare de la Budapesta, din 1956, și din Polonia, noi avem cu atât mai mult datoria să nu uităm pe cei care au suferit și au murit.

După intervenția* lui Dinu Zamfirescu, a încheiat Doru Novacovici, secretarul general al Uniunii Românilor Liberi, evocind ororile regimului penitențial comunist și subliniind înțelegerea datării pe care o avem cu toții de a lupta împotriva acestor regimuri.

*Text publicat în paginile 1 și 6 ale acestui număr.

ION C. VARDALA, fost diplomat, secretar general al Consiliului Național Român, și, mai de curind, membru în Comitetul Coordonator al Uniunii Românilor Liberi, al cărui deces la New York l-am anunțat în numărul nostru din 7 octombrie 1985.

CORRESPONDENȚĂ

EXTRASE DIN SCRISORILE PRIMITE LA REDACȚIE

“Sunt abonat la ziarul *Destr.*, pe care-l apreciez. Este un efort considerabil. Motivul acestei scrisori este problema Transilvaniei și cererea de a publica “Apelul” din SUA pe prima pagină a *LUPTEI*. Eu sunt originar din Transilvania și deci foarte sensibil la această problemă. Venit de curind din țara, nu știu nimic de propagandă maghiară. Chiar dacă aceasta este o manevră de “diverzii” nu trebuie să rămînem insensibili și fără replică. Trebuie replicat demn, corect dar ferm.

Deci mă mir și întrăseaz că dvs. ca toți (sau aproape toți din *Vechiul Regat*) minimalizați problema Transilvaniei. Ar trebui să-i dați tot atita importanță ca demolarea Bucureștiului.

Ar fi fost bine să fi publicat și Apelul venit din America. Cei de acolo sunt în miezul problemei și dacă actionează trebuie ajutați. Mă aşteptăm să văd Apelul în prima pagină, chiar dacă *distr.* nu-l vezi semnat. Deci, repet, nu este vorba de nici o ceartă cu ungurii, ci de a le răspunde “dumită acu tac” cind aduc crimpene revanșarde în articolele lor.

Un răspuns just și de bun simț a fost cel al dlui Horia Georgescu (pe care lăți publicat) care arată că românii suferă mai mult decât celealte minorități pentru că nu-și rudează în vest ca să-și ajute.

Lăți contact cu Transilvănenii ca să vă dea amănunte despre Transilvania.

Dorin Tudoran a răspuns foarte bine la această problemă. Însă, desigur, proaspăt venit în Occident nu știe cum se comportă maghiarii aici. Cind va vedea acest lucru sănătatea să-și elve și de acord să li se răspundă în maniera cea mai politicoasă dar fermă.

Insinuările lor nu trebuie ignorate sau trecute sub tăcere. Pe noi, “Transilvănenii” ne dor aceste insinuări.

R. M. MOGA

ION C. VARDALA

Budapesta după “dictatul” de la Viena, infine la Helsingi, unde a rămas însărcinat cu Afaceri pără la preluarea Ministerului de către comuniști. S-a refugiat atunci în Franță, și, cu toate că muncea din greu ca să-și câștige viața, a colaborat activ la Comitetul Român de Asistență

(CAROMAN).

Emigrat în Statele Unite în anul 1950, a părăsit întreprinderea unde lucra, pentru a deveni Secretar General al Comitetului Național Român, cu o leală de mizerie. A deținut acest post din 1956 până la încreșterea activității Comitetului Național, în 1975, fiind, pentru președintele Vișoianu, cel mai prețios colaborator. Era, de asemenea, alături de Brutus Coste, vice-președinte al Comitetului “Adevărul despre România”, asociație bine introdusă în cercurile politice și ziaristice americane. În fine, până la ultima sfarsită fusese lovit acum căpătă ani de un prim atac cardiac - a fost un vice-președinte activ al asociației de ajutorare “Iuliu Maniu American-Romanian Foundation” din New York.

A murit la New York, de un nou atac cardiac, la 2 octombrie 1985. Lasă după dânsul pe soția sa, o suedo-finlandeză, și un fiu, Christian, dar și nenumărați prieteni care nu-l vor uita.

Cu el a dispărut una din cele mai curate figuri ale exilului românesc.

Neagu DJUVARA

“În numărul 41 al publicației *Distr.* LUPTA, din 7 iulie 1985, a apărut “Declarația Românilor Liberi” care poate fi considerată și semnată și de alți luptători români decât de inițiatorii ei.

Această Declarație reia enunțarea principiilor cardinale democratice pe care se va întemeia Statul Român liber de minune. Si tot ele vor inspira lupta dusă împotriva cîruiitorilor comuniști de azi, instalați la putere de sovietici, dușmani noștri de moarte.

Sunt cu totul de acord cu continutul acestei Declarații și cu felul ei politic. Ca întotdeauna, mă încadrez în rîndurile luptătorilor pentru eliberarea Neamului Românesc de stăpînirea singeroasă a actualei.

Formularea ei în termeni măsuраți, dar cuprinzători, fiind bine reușită, nu are nevoie de adăsuri complementare.

Subscriu la această Declarație și accept toate consecințele spre binele Poporului nostru, pentru ca să ajungem să-i redăm Libertatea, Dreptatea și Bunăstarea într-o Europă unită și liberă.

Vă rog să publicați și adeziunea mea.

Ion MILOAE

... “Sâmbăta, 19 octombrie 1985, în cadrul sărbătorii anuale a Frontului Național, “La fete des Bleu, Blanc, Rouge”, prietenul meu Doru Novacovici a deschis mitingul adresându-se celor 40 000 de francezi prezenti.

Cuvîntarea sa emotionantă a evocat în termeni precisi genocidul din anii stalinismului, temnițele roșii, tortura precum și teroarea, penuria, dezumanizarea, practicate în România zilelor noastre. Francezii prezenti au putut fi informați despre demolarea lăcașurilor sfintec din Bucureș-

ti, precum și de singeroasă politică de deznaționalizare practicată de guvernul sovietic în cele două provincii românești zmulțate de Stalin României, sub binecuvîntarea Occidentului.

Spusele sale au smuls ropote de aplauze entuziaște celor 40 000 de francezi prezenta.

Consider evenimentul ca avînd dimensiuni istorice. Nicăieri, niciodată, de cînd există refugiați politici anticomuniști în Occident, nici o organizație, ... nici un partid politic occidental nu a dat ocazia unui exponent al luptei naționale de rezistență, să se exprime liber în fața a 40 000 de oameni asupra problemelor României, asupra suferințelor acesteia.

Au urmat la tribună alți vorbitori: un reprezentant al Rusiei, un altul al creștinilor din Liban, un fost ministru iranian al Șahului.

Totuși au scos în evidență catastrofala situație din țăriile supuse teroarei și totalitarismului...

... Vladimîr BOUTMY DE KATZMAN

Fost deținut politic.

GEI CARE VOR SA NE AJUTE SA DIFFU-

ZAM ACEASTA PUBLICATIE IN TARA,

O POT FACE TRIMITIND-O IN PLIC

TIMBRAT, PE ADRESA UNEI INSTITU-

TII. A NU SE MENTIONA NUMELE

VREUNEI PERSOANE PENTRU A NU

PROVOCA REPRESALII DIN PARTEA

AUTORITATILOR.

= PENULTIMA ORĂ =

Proiectul de plan pe 1986 a fost discutat de Comitetul Politic Executiv al CC PCR și în anii trecuți: ameliorarea calității, mărarea producției, diminuarea consumurilor și a cheltuielilor, sporirea importurilor și extinderea exporturilor... Cît oare se poate mări producția tot comprimînd costurile și materiile prime?...

S-a stabilit și programul de autoaprovisionare a populației cu produse agroalimentare de la 1 oct. 85 la 30 sept. 1986, program ce prevede "respectarea întocmai a prevederilor legii privind în primul rînd fondul centralizat de stat, precum și a fondului județean". Cît din aceste două fonduri este pentru populație și cît pentru export? Ni se spune imediat: "Cantitățile propuse pentru desfaceare au fost fundamentate pe cerințele Programului de alimentație științifică, diferențiate după structura populației și specific local"!...

Ca exemplu de democrație au fost convocate plenare CC-ului pe 13-14 nov. (vezi pag.2) și Marea Adunare Națională pe 15 nov., spre a "dezbaté" aceste planuri ceea ce s-a și făcut, cît ai zice pîs.

*

Cînd tatăl vorbea plenarei, fiul NeCe-ului vorbea la ONU de Anul Tineretului. Pe semne însă că cele spuse nu erau nemuritoare și menite să intre în istorie sau poate că făcea concurență tatălui bătin și el cîmpii, deoarece au fost citate trunchiat în publicațiile din RSR. În altele n-au fost citate deloc.

*

Grijă RSR-ului este că în lume cresc cheltuielile militare și scade ajutorul pentru dezvoltare. La noi, unde chipurile cheltuielile militare au fost înghețate de vreo doi ani, nu există nici ajutor, nici dezvoltare!

*

Corespondentul de la Washington a Europei Libere a comunicat că pe teritoriul URSS și pe cel al țărilor frântești se află un important arsenal de arme chimice, distribuite după cum urmează: 9 în RDG, 9 în Cehoslovacia, 5 în Ungaria, 4 în Polonia, 4 pe teritoriul RSR și 2 în Bulgaria.

COMUNICAT

COMUNITATEA ROMÂNIILOR DIN FRANȚA, BISERICA ORTODOXĂ, BISERICA UNITĂ, ASOCIAȚIA FOȘTILOR COMBATANȚI, ASOCIAȚIA FOȘTILOR DEȚINUȚI POLITICI DIN ROMÂNIA, CASA ROMÂNEASCĂ, ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA MONUMENTELOR ȘI ANSAMBLURILOR ISTORICE DIN ROMÂNIA FAC CUNOSCUT ROMÂNILOR DIN EXIL COMEMORAREA ZILEI DE 1 DECEMBRIE 1918, CE VA AVEA LOC LA 29 NOIEMBRIE 1985, ORELE 20,30 ÎN SALA DE FESTIVITĂȚI A BISERICII DIN AUTEUIL (64 Av. Theophile Gauthier, Metro: Eglise d'Auteuil)

CONFERENȚIAR Arh. ȘTEFAN GANE, președintele Asociației internaționale pentru protecția monumentelor și ansamblurilor istorice din România |

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN PARIS

(9 bis rue Jean de Beauvais)

Ca întotdeauna, slujitorii Bisericii se află la dispoziția credincioșilor.

- La Biserică: tel. 43 54 67 47
- Preot Mihai Costandache: tel. 45 77 25 23 (după orele 20)
- Preot Ic. St. Mircea Domitriu: tel. 39 76 80 95 (orele 9-12 și 14-21).
- Preot Constantin Tîrziu: tel. 46 33 62 36 (orele 20-21)

CASA ROMÂNEASCĂ

Cu prilejul SĂRBĂTORILOR CRĂCIUNULUI, CASA ROMÂNEASCĂ vă invită căduros la o săzătoare "DATINI ȘI COLINDE ROMÂNEȘTI", sămbătă 7 decembrie 1985, orele 16, la sediul din 15 rue de Flandre, 75019 Paris, Metro: Stalingrad.

George Shultz, secretarul de Stat al Statelor Unite va vizita RSR-ul la jumătatea lunii decembrie. Este o ocazie de a semnala încălcarea Drepturilor Omului în România, scrînd secției Drepturile Omului de la Departamentul de Stat.

*

La Campionatele Mondiale de gimnastică de la Montreal, echipa feminină a României s-a plasat pe locul 2 cu 388,850 de puncte, după URSS care avea 395,375

N A T U R A L I Z Ă R I

"Journal Officiel" din 10 noiembrie publică numele următoarelor persoane de origine română care au obținut naturalizarea franceză: Dumitru Arapu, născut la Zimnicea; Maria Arapu (n. Georgescu), născută la București; Mircea Arapu, născut la București; Teodor Nicușor Georgescu, născut la București; Adriana Georgescu (n. Abrudan), născută la București; Teodor Cătălin Georgescu, născut la București; Aurelia Georgescu, născută la Chișinău; Peire Constance, născută la Coadele.

Cu prilejul confirmării sale ca superior al Bisericii Ortodoxe Române din Paris și ca vicar apiscopal, Sinodul de la New York, din care face parte Episcopia Ortodoxă Română din Europa occidentală, l-a ridicat pe părintele Mihai Costandache la rangul de protoierarh, prinț-o telegramă din 13 noiembrie 1985

Dl. Jean Miloae a înștiințat consiliul, în ședința din 16 noiembrie la care a participat și părintele Petre Popescu, superiorul Bisericii Ortodoxe Române din Montreal. În cursul întrunirii, părintele Vasile Boldeanu, episcop ales, a expus unele aspecte canonice și administrative, care au fost urmate de discuții. Confirmarea Sinodului a fost comunicată credincioșilor tot de dl. Jean Miloae, a doua zi, la sfîrșitul Sf. Liturghii.

Abonați-vă
la LUPTA !

DECES

ÎN TARĂ. Maria Iordăchescu; dr. Margareta Nitulescu; Bity Nicolescu; Ștefan Oprea; Elena Panteli; Florica Boteanu; Victor Necher; dr. Victor Panaitescu; preot Petre Anca; Sorin Barbu Alexandrescu; preot stavrofor Vasile Gh. Constantinescu; dr. doc. Salvador Brădeanu; Adam Traian; Elena Enghelina Ionescu; Tamara Lebrun; Smara Lascu; Petrică Alexandru; Sepesnu Teodor; Aurel Manu; dr. Valeriu Chiose; dr. Valeriu Nicolaescu; prof. Hristache Dăscălescu; Nicolae Rauta; Salda Stan; Maria Naiulescu; ing. Mihai Drăghicescu; Aurelia Aldea; Florica Piliuță; Simona Lascinschi; Grigore Banu; Ecaterina Cantean; Steluța Dobrin; Alex. Severin; Dimitrie Timiș; Aurelia Zamfirescu; Demetriad Vintilă Atanasiu; acad. Florin Avramescu; dr. Zamfira Florescu; ing. Ioan și Aurel Urs; Irina Magdalena Brânza; Eugen Stroe; Erwin Kleibell; Marius Bărbuleanu; Zaharia Mioara; Eliza Anenian; dr. Florin Balcaș; Tiberiu Huber; Nana Rădulescu; Lucreția leontinescu; Mircea Vlășceanu, la 85 de ani; Ion Bucur; Laurențiu Mateescu; Gh. Fundățeanu; dr. Sabina Stepanescu; Lungu Emanoil; Spirea Carol; Alexandra Solomonescu; Vlad Cândea; Ion Zamfirescu; Lidia Petculescu; Ion Gurău; col. (r) Dumitru C. Popescu; actorul Ion Teodorescu; Iacob Nicolae; col. (r) Gavrilă Traian; Olimpiada Sorescu; Maria Botez; preot Ion Severanu; Cicerone Petculescu; Ana Dorobanțu Tanță Andreescu; Toma Ion; ing. Gh. Fredescu; Zoia Tene; Aneta Silvestrovici; Georgeta Tonciu; ing. Mocanu Valeriu; Gh. Nichita; Florica Barbu (Tomescu); Popa Ștefan; Geta Cocoșilă Sabbach; Nelu Crăciun; col. (r) George Moruzi; Maria Bădulescu; Hristu Marin; Alex. Ion George Solomonescu și Grigore Popa; col. (r) magistrat Dumitru Popescu; Olga Dumitrecu; Atena Răceanu; Eleonora Munteanu; Lena Ciornea; Bizamcer Ionel; Mădălina Coraciu; actor Victor Raiciu; ing. Gh. Simă; Gheorghe Simă; Stefan Socaciu; Henrietta Vrînceanu; scriitorul Stelian Cucu; ing. Radu Gîrlăteanu; actorul Victor Ionescu; ing. Gloria Mocuta; dr. Apolonia Bostan; preot iconom stavrofor Marin Cîrlögă.

le combat

Directeur : Mihai Korné

22/11/1985

NUMÉRO 48

TARIF D'ABONNEMENT ANNUEL			
En Francs Français :		En d'autres monnaies, le tarif est majoré des frais bancaires d'encaissement comme suit :	
FRANCE	FRF 200	USD 45 ou équivalent	
EUROPE	FRF 250	USD 45 ou CAD 53	
Par avion :			
AFRIQUE	FRF 300	SHEKEL 2560	
AMÉRIQUE DU NORD	FRF 300	USD 51 ou équivalent	
ISRAËL	FRF 300	DOLLAR AUSTRALIEN 60	
AMÉRIQUE DU SUD	FRF 350		
AUSTRALIE	FRF 350		

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France
Téléphone : (33-1) 46.02.05.40 - Téléx 270152F
Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

LE PARLEMENT EUROPEEN RECOMMANDE L'ETABLISSEMENT DES RAPPORTS ENTRE LA CEE ET LES ETATS DE L'EUROPE DU CENTRE ET DE L'EST

Le Parlement Européen a voté le 24/10 par 120 voix contre 6 et 60 abstentions, la résolution proposée par le député italien du groupe liberal Vincenzo Bettiza.

Après avoir fait état du renforcement de la paix, des droits de l'homme, ainsi que de ceux des peuples et des minorités, l'exposé des motifs affirme que l'unité historique, géographique et culturelle de l'Europe va au-delà de la division politique du continent et que l'apport créatif des pays de l'Europe centrale et de l'Est à l'histoire et au patrimoine culturel de l'Europe garde, comme par le passé, une importance particulière et déclare garder toujours vivace l'espoir que les entraves qui font actuellement obstacle à la création d'une Europe démocratique et unie dans ses frontières historiques, géographiques et culturelles seront un jour levées.

Nonobstant ces formules, il est évident que la préoccupation majeure des députés était de recommander à la Communauté Européenne d'établir des rapports bilatéraux et non pas l'intermédiaire du COMECON, avec les états de l'Europe du Centre et de l'Est.

Malheureusement, dans ce but le parlement a employé un langage de quémardur lorsqu'il invite les pays de l'Europe centrale et de l'Est à faire à leur tour preuve d'ouverture et de bonne volonté en reconnaissant officiellement la Communauté Européenne, que d'autres pays socialistes, de la Yougoslavie à la Chine, ont déjà reconnue depuis longtemps ; une Communauté de pays libres qui est de surcroît la deuxième puissance économique mondiale, doit parler avec plus de dignité si elle veut s'imposer à des régimes totalitaires.

Les débats ont fait ressortir des points intéressants : M. Walter, socialiste allemand, se félicite que depuis 15 ans les frontières en Europe n'ont plus été mises en cause.

Pour M. Habsburg, du parti populaire Européen (PPE), la division de l'Europe constitue le plus grand danger pour la paix internationale. Il rappelle aussi que les Baltes sont aussi Européens que les Allemands, les Tchèques ou les Polonais et qu'il ne faut pas renoncer à l'idée que les peuples de cette partie de l'Europe doivent avoir le droit à l'autodétermination et au rétablissement de la démocratie.

M. Sègre, communiste, constate un changement à Moscou de la position soviétique à l'égard de la Communauté et invite cette dernière à répondre favorablement à cette attitude.

Mr Flanagan (RDE) s'est fait l'interprète des Roumains Libres de Paris qui lui avait écrit ainsi qu'à d'autres membres du Parlement Européen :

L'accord entre la CEE et la RSR était qualifiée dans le paragraphe 3 du projet de

résolution comme un exemple de coopération au profit des peuples concernés. En fait, le peuple roumain n'a eu aucun avantage. Il cite : La misère et la pénurie alimentaire y ont atteint des dimensions sans pareil même à l'époque stalinienne. A ce jour, la Roumanie est devenue non seulement le pays d'Europe ayant le revenu par habitant le plus bas, mais également celui qui a le pire des régimes staliniens. La crise est telle que sans aucun souci de la santé de la population, les autorités de la RSR ont réduit l'éclairage, l'alimentation en gaz et le chauffage domestique pendant les hivers 1984 et 1985 particulièrement rudes, à un niveau tel qu'il en est résulté des dizaines de milliers de morts en plus surtout parmi les personnes âgées et les nouveaux nés.

Suit une phrase clef : Dans ces conditions particulièrement pénibles, les livraisons à l'étranger et particulièrement à l'URSS n'ont guère diminué.

L'autre sujet traité dans la lettre se réfère au paragraphe A qui traite des Droits de l'Homme. Ils disent : nous vous rappelons qu'en Roumanie les Droits de l'Homme sont violés d'une manière encore plus brutale que dans les autres états totalitaires.

C'est pourquoi, nous demandons de reconnaître qu'avant les droits de l'homme une personne a le droit à la vie, et qu'au lieu de plastronner dans les salons de l'Europe Occidentale, M. Gorbachev devrait expliquer à son lèche-bottes de Roumanie que le peuple roumain a d'abord le droit de vivre.

Dans la résolution finale, le « caractère exemplaire » des relations CEE-RSR a été supprimé grâce également à un amendement proposé dès le 24/09 par M. Tzounis (PPE) en Commission Politique.

M. Pordea (Droite Européenne), quoique originaire de Roumanie, n'a rien dit de la situation présente de ses anciens compatriotes. Il est, par contre, remonté dans l'histoire pour soullever un point apparemment de moindre importance. Le rapport nous cite en effet l'Empire austro-hongrois comme un modèle d'Etats unis d'Europe. A cet égard, il conviendrait, si besoin est, de mentionner l'Empire autrichien tout court, car les autres peuples du bassin danubien - tchécoslovaque, serbo-croate, roumain - ont gardé le plus déplaisant et tenace souvenir de l'intolérance institutionnalisée des Magyars, de la politique de dénationalisation forcée pratiquée sans répit par Budapest, toujours érigée contre les tendances libératrices de Vienne, voire de la Hofburg, empêchant ainsi l'Empire d'être précisément un authentique Etat de droit.

Cette présentation surprend car l'Empire Autrichien n'est devenu austro-hongrois qu'en 1867 cependant que les souvenirs déplaisants englobant également des périodes bien plus anciennes, quand Vienne n'était pas si libérale. Vraisemblablement d'autres interven-

tions avaient déjà déterminé le rapporteur à supprimer l'allusion à l'Empire Autrichien qui ne figurait déjà plus dans le projet de résolution finale.

Ce fut le mérite d'un autre Européen du Centre M. Pélikan socialiste de déclarer que l'on a trop tendance à considérer ces relations (Est-Ouest) quasi exclusivement comme des relations au sommet entre les gouvernements et leurs représentants. Mais, dans les pays comme la Pologne, la Tchécoslovaquie, la Hongrie, etc. il y a des sociétés parallèles dans le domaine de la culture, de la religion, de l'écologie, des mouvements de la paix, etc. Il y a des voix authentiques du peuple, comme la Charte 77 en Tchécoslovaquie, comme la voix de Solidarnosc en Pologne. Ces voix, nous devons les écouter avec attention. Je pense donc que nos contacts avec ces pays ne peuvent pas être réduits exclusivement à des accords entre gouvernements.

M. Mallet (PPE) énonce les idées qui devraient inspirer notre politique à l'égard de l'Europe centrale et orientale - ne l'appelons pas, en termes inexacts, l'Europe de l'Est - et d'abord souligner que cette politique n'est pas seulement commerciale... Car ces peuples font partie de l'Europe, de notre culture, de notre histoire. Nous ne devons jamais l'oublier : l'Europe ne s'arrête pas à l'Elbe.

Tout en approuvant le rapport, il estime toutefois que les formulations choisies auraient gagné à être plus fermes.

Après une nouvelle intervention communiste de M. Chambeiron qui fait état des déclarations de Gorbachev pour plaider en faveur d'accords directes CEE-COMECON, c'est M. Zarges (PPE) qui se demande pourquoi le COMECON qui avait dès l'été 1984 décidé à Cuba de reconnaître la CEE, ne vient en fait de le faire que tout récemment ? Il croit y voir une manœuvre pour faire reconnaître l'autorité du COMECON sur les différents états de l'Europe du Centre ainsi qu'une tentative de semer la discorde entre la CEE et les USA et une raison de politique intérieure soviétique - le besoin d'aide économique de la part de l'Occident.

La conclusion est revenue à M.C.Bezley (ED) qui a déclaré : Certes, comme Européens nous avons le droit et le devoir de nous rapprocher des autres peuples européens. Nous devons avoir un contact direct, de personnes à personnes, et non pas indirect à travers les chefs d'états ou de gouvernements, ni à travers une superpuissance. C'est pourquoi, au nom du Groupe des Démocrates Européens, comprenant des membres danois, britanniques et bientôt espagnols - je me félicite de cette approche raisonnable et réaliste. Ainsi que nous le rappelaient hier le Président de la République Fédérale, nous n'acceptons pas la division de l'Europe comme le point final de cette triste histoire.

Dans le premier article consacré à la soi-disant politique étrangère indépendante de la République Socialiste de Roumanie (RSR), nous avons analysé l'aspect économique et diplomatique. Nous nous référerons maintenant à l'article publié par Larry Watts qui après avoir passé deux ans (1982-84) en Roumanie comme boursier Fullbright a publié : *Romanian Autonomy and Military Policy dans Sudost Europeische Zeitung für Gegenwortsforschung 1985.*

Le sujet le plus important soulevé par Larry Watts c'est celui de la politique militaire de la RSR. Fasciné par la manière dont les Roumains se sont battus pendant la 2ème guerre mondiale contre les Soviétiques et par le fait que le Maréchal Antonescu s'est opposé aux pressions de Hitler pendant cette période, il a vraisemblablement été tenté d'imaginer que Ceausescu et l'actuelle direction de la RSR en font autant. Depuis des années, la propagande non officielle communiste essaie de répandre cette idée parmi les Roumains à l'intérieur aussi bien qu'à l'extérieur du pays, non sans un certain succès d'ailleurs. Le problème est de savoir si cela est vrai.

Pour les raisons déjà mentionnées nous laissons de côté les déclarations officielles de la RSR et nous nous concentrerons seulement sur les faits invoqués en faveur de la théorie de l'indépendance.

La RSR demande la dissolution des blocs militaires. La même proposition vient d'être faite par le Pacte de Varsovie lors de sa dernière réunion à Sofia, à condition de démanteler l'OTAN et que les troupes américaines quittent l'Europe. Les liens bilatéraux entre les Soviétiques et les autres partis communistes sont assez forts pour maintenir le contrôle soviétique sur ces pays sans le Pacte de Varsovie.

La RSR s'est opposée au renouvellement pour 20 ans du Pacte de Varsovie. Cette démarche avait pour but d'être un exemple pour plusieurs états occidentaux afin qu'ils réduisent leurs engagements dans le cadre de l'OTAN. Lorsque cela n'a point réussi, la RSR a renouvelé début 1985 le Pacte de Varsovie pour 20 ans plus 10 ans d'extension automatique.

Le 21 août 1968, le jour où la Tchécoslovaquie a été envahie par le Pacte de Varsovie sauf les troupes roumaines, Ceausescu a fait un discours passionné condamnant l'invasion et annonçant la formation des gardes patriotiques supposés devoir résister à une éventuelle attaque soviétique contre la Roumanie. Une mise en garde contre cette invasion avait été lancée par le Président Johnson qui disait aux Soviétiques de ne pas «lâcher les chiens de la guerre», ce qui constituerait une preuve supplémentaire du danger réel auquel la Roumanie faisait face.

La manière dont les choses se sont passées en Roumanie nous permet maintenant d'avoir des doutes. Pendant ces journées troubles, nul ne pouvait savoir à Moscou ou à Bucarest si l'invasion ne se heurterait pas à une résistance organisée qui pourrait durer plusieurs semaines comme cela s'était passé 12 ans plus tôt en Hongrie. Avec l'atmosphère explosive qui s'était développée pendant l'été dans toute l'Europe, y compris la Pologne et la Yougoslavie, quelques jours de lutte incertaine pouvait être le détonateur qui fomente en Roumanie un mouvement populaire similaire à celui qui avait menacé quelques semaines plus tôt le régime beaucoup moins impopulaire de Tito. En Roumanie, les gardes patriotiques ont permis de canaliser le mécontentement populaire afin de s'opposer à un éventuel danger soviétique qui ne s'est jamais concrétisé, et ont ainsi dévié les mouvements éventuels contre le régime. Il faut aussi rappeler que pendant ces journées des armes légères avaient été distribuées mais non pas des munitions, dans les usines et les institutions, aux personnes, pas nécessairement membres du parti mais connues pour être de confiance, sérieuses et peu enclines à l'aventure. Des armes automatiques légères ont été également placées sur le toit de certains

immeubles placés stratégiquement apparemment pour faire place à une éventuelle descente de parachutistes soviétiques, mais en fait pour contrôler les rues avoisinantes.

Toute l'action avait été menée de mains de maître apparaissant à la plupart des observateurs comme la réponse nationale à la menace soviétique. En fait, cela a permis de garder le contrôle de la population jusqu'au jour où les événements de Tchécoslovaquie se sont calmés.

M. Watts énonce d'autres faits : «Les tentatives roumaines de faire mettre hors la loi par les instances internationales les manœuvres sur territoires étrangers.» Supposons que ces manœuvres soient mises hors la loi, est-ce que cela ne serait pas un coup mortel plutôt pour la défense de l'OTAN que pour celle du Pacte de Varsovie ?! Ceausescu s'oppose aux manœuvres du Pacte de Varsovie sur le territoire roumain, un argument dont d'autres Occidentaux se sont également servis en ajoutant également qu'il n'y a pas non plus de fusées en Roumanie.

Pourquoi devrait-elle y être ? La Roumanie n'est guère une position avancée qui pourrait offrir de grands avantages aux fusées soviétiques et c'est en plus une alliée très peu sûr, non pas à cause du régime mais de la population hostile à l'URSS. De même que pourraient apprendre le commandement du Pacte de Varsovie de manœuvres en Roumanie ? Sa stratégie est offensive. Si il y a à mener une bataille défensive, elle doit l'être en Bulgarie ou dans la zone de la Mer Noire où la RSR a participé à des manœuvres, afin de défendre le front sud. Des combats défensifs peuvent également être menés entre l'Adriatique et la Mer Baltique qui sont en dehors du territoire roumain. Une fois que les troupes de l'OTAN auront atteint la Roumanie, il est improbable que les Soviétiques pourront établir une ligne de défense sur les Carpates ayant sur leurs arrières une population hostile. Ils auront probablement à se retirer bien au-delà des frontières soviétiques avant de pouvoir établir une ligne de défense conventionnelle valable.

Cela ne veut nullement dire, comme suggéré souvent en Occident, que l'armée RSR ou les unités paramilitaires sont entraînées pour décourager une action militaire soviétique éventuelle. Non seulement que l'armée roumaine dispose d'un très faible matériel mais 95 % des officiers supérieurs, 70 % des autres officiers et 50 % du personnel civil de l'armée, sont membres du parti communiste. Ils font également partie de ceux qui bénéficient le plus du régime. Il est bien invraisemblable qu'ils répondent au sentiment de la nation et tournent les armes contre les Soviétiques - du moins aussi longtemps que le système soviétique ne s'effondre pas. Après, leur changement de camp n'aurait plus d'utilité réelle.

L'exemple polonais démontre que nonobstant les sentiments nationaux profonds de toute la nation polonaise et du rejet clair par elle du communisme et de la domination soviétique, l'armée n'a point hésité à écraser le mouvement solidarité, afin de sauver le parti communiste local, en renforçant de la sorte l'emprise soviétique sur le pays. Il y a de nombreux officiers type Jaruzelski dans toutes les armées du Pacte de Varsovie, bien plus dévoués au parti communiste et au régime soutenu par l'URSS qu'à leur propre nation.

S'il peut y avoir une résistance armée en cas de guerre contre les Soviétiques, elle ne viendra guère des officiers de l'armée mais plutôt de groupes de guérilla populaire,

Lorsque j'ai déposé au Conseil d'Etat de la République Socialiste de Roumanie mon dossier de demande d'autorisation de mariage avec Iulia Jercan, née le 14 mai 1953, je ne connaissais pas les subtilités de la dialectique socialiste roumaine.

...En juin 1981, je suis retourné à Bucarest pour la treizième fois, faire enregistrer mon dossier le 8 juillet 1981, après avoir fait légaliser les accords écrits des père et mère de Iulia, au Notariat d'Etat, rue Stirbei Vodă. Etrange ! Une divorcée majeure a besoin de l'accord de ses parents pour se remarier ! La situation se compliquera encore lorsque l'on apprendra - tout fini par se savoir à Bucarest - que l'oncle paternel, Constantin Jercan, Lieutenant Colonel au Ministère de l'Intérieur et ayant des responsabilités à la Direction Générale des Passports, s'oppose au mariage de Iulia. Pourquoi ? Les deux frères se sont fâchés après une histoire d'héritage et ne se parlent plus depuis 10 ans. La fille de Constantin, Carmen Jercan, ...n'ayant pas réussi le concours d'admission en faculté, était entrée à l'Ecole du Ministère de l'Intérieur à Baneasa et je suppose que son père pour protéger la carrière de sa fille, a écrit une lettre d'opposition au mariage, sans évidemment me informer son frère ainé Ion, le père de Iulia.

Et voici sans doute pourquoi toutes les interventions diplomatiques françaises pour régler ce cas, n'ont pas abouti. Pourtant, M. Cheysson, ministre des Relations Extérieures avait obtenu de son homologue roumain Stefan Andrei la promesse formelle d'une issue favorable à cette demande. Mais que vaut sa promesse ? *

Que valent les deux grèves de la faim faites par Iulia :

- du 14 juillet au 11 août 1983
- du 02 septembre au 27 octobre 1985.

Que valent l'incertitude, l'attente, l'angoisse depuis 52 mois ? Rian.

Le communisme roumain veut briser la personnalité de Iulia. Pour cela, tous les moyens sont bons, surtout la diffamation. Dans une «conférence de presse» le père de Iulia, qui a oublié que je suis allé 40 fois à Bucarest et que j'ai passé 408 jours en Roumanie depuis Noël 1979, prétend qu'à 51 ans je ferais mieux de penser à la retraite plutôt que d'épouser sa fille. Il se permet par ailleurs de donner des leçons d'humanité à l'ambassadeur de France, M. Rougagnon, ancien négociateur des accords d'Helsinki sur les Droits de l'Homme.

Et pendant ce temps, Iulia souffre, pauvre otage du puissant oncle sécuriste.

(Extraits de la lettre de M. Pierre Blondeau, directeur adjoint du collège G. Budé à Limeil-Brévannes.)

*NR Entretemps Stefan Andrei vient d'être démis de ses fonctions et nous pensons que cette promesse, qu'il avait faite à M. Cheysson et dont la presse occidentale a publié après l'interview de Bucarest, n'est pas étrangère à cette disgrâce.

luttant contre les Soviétiques aussi bien que contre les dirigeants communistes de la RSR

Cela représente la différence fondamentale entre les dirigeants politiques et militaires de la Roumanie pendant la 2ème guerre mondiale et les actuels dirigeants de l'armée du parti et de l'Etat en RSR. Cette différence peut difficilement être comprise en Occident où presque chacun partage la conception exprimée par Larry Watts : «...la volonté de défendre sa patrie et son foyer sont étonnamment internationaux». Ce qu'il ne réalise guère, c'est que les dirigeants communistes sont conduits par la volonté de garder les positions illégitimes acquises par le sang et le crime...

Nul ne réalise combien de Quislings ont grandi dans le communisme ! ..